

KEDVES AKTÍVAN DOLGOZÓ HÍVEINK!

Kérjük, hogy adójuk 1%-t ajánlják fel a "Szent József az Idősekért Alapítvány" javára.

Egyéb adományt Csekken is fizethetnek, amely a sekrestyében kérhető. "A jótékonyág és a szeretet egy töről fakad, hiszen a jótettel egyben szeretetet is adsz." Teréz anya Isten áldását kérve támogatóinkra - Köszönettel: az Alapítvány Kuratóriuma. Adószámunk: 18160776-1-42

Szeretettel: *Csirszka János kuratórium elnöke*

VARGA LÁSZLÓ PÜSPÖK ATYA ÍRÁSA

Mielőtt bárki felháborodna – nem gyónási titkokat osztok meg, hanem segítő szándék vezet a gyónások rendszeressé tételéhez és az igazi bűnbánathoz.

Sokszor hallani panaszként papoktól, hogy kevés a gyónás – sok az áldozás, felületesek a gyónások, hiányzik az igazi megtérés, gyakori a formalizmus.

Az okokat kutatva érvek hangzanak el. Régebben, amíg a bűn és a kárhozát sűrűn volt emlegetve, legalább féltek és gyóntak. Ma már semmi sem bűn. Napjainkban a pszichológia hatására a keresztények is szívesebben beszélnek problémáról a bűn helyett. Korunkban a lelkiélet csak az érzések, a hangulatok, a tapasztalások kusza szövevényéből fonódik valamivé. Hiányzik az érzék a természetfölötti, a kegyelem iránt, így a bűn iránt is.

Örömmel jelzem, hogy templomunkban sokan, sokszor, rendszeresen gyónnak. Nekik is s a ritkán betérőknek is néhány fontos szempont. Egyszer el kell dönteni, hogy megállunk a "mit szabad - mit tilosnál" vagy Krisztust akarjuk teljes szívünkben szeretni, követni. Úgy gondolom ez alapjaiban határoz meg mindent. Például a bűnről és a gyónásról való felfogásunkat.

Amíg nem döntöttünk Krisztus mellett, addig a bűn csak a törvény (tízparancsolat) megsértése és az Istennel szembeni alapállás a félelem, vagy a halvány remény, hátha nem is vette észre. Ugyanis csak az a bűn, amin lebuktam. Ilyenkor gyónni csak kényszerből, számításból (rendezni a számlát) megyünk és nem szeretetből. De Isten nem közlekedési rendőr, nem is üzletkötő.

Amíg nem döntöttünk Krisztus mellett, addig a bűn csak hibázás. Nem a Jézus Krisztussal való szeretetkapcsolat ellen, hanem a magunk gyártotta becsület kódexszel, illemtannal és elvárásokkal szemben. Ilyenkor gyónni csak szégyenből és gyakran hamis bűntudatból megyünk.

Hitünk középpontja Jézus Krisztus és nem a bűn. A hitünkben fakad, hogy összehangoljuk Jézus Krisztussal a szokásainkat, munkánkat, kapcsolatainkat, vágyainkat azt, akik vagyunk. Azaz összehangolódunk vele szeretetből („ugyanaz a lelkiület legyen bennetek...")

Innét közelítve bűn minden, ami elszakít, függetlenné tesz Jézustól az adott helyzetben, pillanatban. A bűn az, ami nem illeszkedik bele a Vele való életembe és ekkor egészen más súlya lesz a hibázásoknak is és a törvények megszegésének is. Fontosak lesznek, de már az általuk megsértett szeretet miatt megyünk gyónni.

Gyakran rossz a sorrendünk a bűnök megítélésében Neveltetésünk miatt első helyre tesszük a testiségből, az ösztöneinkből, a hús-vér létünkben fakadó bűnöket. Pl. a tv-ben véletlenül vagy szándékosan látott jelenetek, szexuális vágyaink, érzéseink a paráznság. Ezek miatt sokkal komolyabb bűntudatunk van, mint a szeretethiány, a szegények lenézés, gög, önzés, ítélkezés, hatalomvágy, előítéletek, pénzsóvárgás, pletyka, birtoklási vágy, a mindig nekem van igazam felfogás vagy a rendszeres lelkiélet hiánya miatt.

Rossz döntéseink, lázadásaink, Krisztustól való elszakadásunk ritkán szerepelnek lelkiismeret vizsgálati szempontként és egyáltalán nem fontos, hogy Ő mit érzett, gondolt vagy tett volna a mi helyünkben A helyes sorrend pont fordítva van, ha a hitnek fent említett szempontjából indulunk ki.

Néhány szót még a bűnbánatról. A bánat valódisága nem mérhető az érzett szégyenrel, az érzelmi lelkifurdalás erősségével.

A bűnbánat lényege a szeretetből meghozott döntés : visszatérünk Jézushoz és Atyánkhoz! Azaz a tökéletes bánat tulajdonképpen szeretet – bűnbánat. A nem tökéletes bánat pedig a hamis bűntudatból (rossz vagyok), félelemből vagy lelkiismeretfurdalásból fakad.

Térjete meg! Tartsatok bűnbánatot! – kéri tőlünk egyházunk. Gondoljuk át a bűnről, bűnbánatról, gyónásról vallott felfogásunkat is és gyakran gyónjunk, felindítva a tökéletes bánatot, a szeretet – bűnbánatot.

Laci atya

AZ ÉLET IGÉJE - 2019. április

„Ha tehát én, az Úr és Mester megmostam lábatokat, nektek is meg kell mosnotok egymás lábát.” (Jn 13,14)

János evangélista a lábmosást helyezi középpontba, amikor a Jézussal töltött utolsó órákra emlékezik a halálát megelőzően. Az ókori Keleten ezt a feladatot általában rabszolgák végezték, a poros utakon érkező vendéget részesítették benne a szívélyes fogadtatás jeleként.

A tanítványok éppen ezért először tiltakoznak, és visszautasítják Mesterük gesztusát, de ő aztán elmagyarázza:

„Ha tehát én, az Úr és Mester megmostam lábatokat, nektek is meg kell mosnotok egymás lábát.”

János ezzel a jelentőségteljes képpel feltárja előttünk Jézus egész küldetését: Jézus az Úr és Mester belépett az emberiség történelmébe, hogy minden egyes emberrel találkozzon, hogy szolgáljon és elvezessen bennünket az Atyával való találkozáshoz.

Jézus egész földi élete során napról napra levetette nagyságának minden jelét, és most arra készül, hogy életét adja a kereszten. Arról beszél tanítványainak, amit örökösen hagy nekik, ami leginkább a szívén fekszik:

„Ha tehát én, az Úr és Mester megmostam lábatokat, nektek is meg kell mosnotok egymás lábát.”

Világos és egyszerű a meghívás, mindannyian fel tudjuk fogni, és azonnal gyakorlatra is tudjuk váltani minden helyzetben, bármilyen társadalmi és kulturális környezetben élünk is.

Jézus élete és szavai által föltárta a keresztényeknek Isten szeretetét, ezért ők „adósai” a többi embernek: utánozniuk kell Jézust a testvérek befogadásában és szolgálatában, hogy ők maguk is hirdessék a Szeretetet. Jézushoz hasonlóan először konkrét szeretettel, azután pedig reményt és barátságot sugárzó szavak is kísérhetik tetteiket.

Tanúságtételünk annál hatékonyabb lesz, minél inkább odafigyelünk a szegények ingyenes szolgálatára, s óvakodunk a szolgalelkűségtől a vezetők vagy befolyásos emberek irányában.

Az összetett és tragikus helyzetekben is, amelyek kicsúsznak a kezünkben, tehetünk valamit azért, hogy a „jó ügyét” szolgáljuk. Ne féljünk nagylelkűen, felelősséggel belemenni ezekbe a helyzetekbe, és ne várjunk viszonzást.

Jézus nem csak személyes tanúságtételünket kéri ott, ahol élünk, hanem a közösségi tanúságtételt is, mint Isten népe, melynek alaptörvénye a kölcsönös szeretet.

„Ha tehát én, az Úr és Mester megmostam lábatokat, nektek is meg kell mosnotok egymás lábát.”

E szavak után Jézus így folytatja: „Példát adtam, hogy amit én tettem, ti is tegyétek meg... Ha ezt megértitek, s tetteitekben ehhez igazodtok, boldogok lesztek.”

Chiara Lubich így magyarázta az Evangéliumnak ezt az igéjét: „...boldogok lesztek.« Egymás szolgálata, a kölcsönös szere-

tet, amelyet Jézus ezzel a zavarba ejtő gesztusával tanít, egyike az általa hirdetett boldogságoknak. [...]

Hogyan éljük hát ezt az igét a hónap folyamán? Jézus követése, utánzása nem azt jelenti, hogy szolgálisan ismételjük az Úr mozdulatait, még akkor sem, ha ragyogó és felülmúlhatatlan példáját mindig szem előtt kell tartanunk.

Jézust követni annyit jelent, mint megérteni, hogy kereszténységünknek akkor van értelme, ha a többiekért élünk, ha úgy fogjuk fel létünket, mint testvéreinknek végzett szolgálatot, ha egész életünket erre az alapra helyezzük.

Ha így élünk, megvalósítjuk azt, ami leginkább Jézus szívében fekszik, így rátalálunk az Evangélium lényegére. Így igazán boldogok leszünk.”

Letizia Magri